

எமது புராதன வாழ்க்கை முறை

அறிமுகம்

எமது நாட்டின் வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதற்கு நாங்கள் ஆசைப்படுகிறோம். ஆகையால் வரலாறு பற்றி எழுதப்பட்டுள்ள நூல்கள், சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், கதைகள் ஆகியவற்றை நாங்கள் வாசிப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறோம். முற்காலத்தில் எமது நாட்டை ஆட்சி செய்த மன்னர்கள், நிர்வாகத்தில் சம்பந்தப்பட்ட உத்தியோகத்தார்கள், சமயத்தலைவர்கள், குளங்கள், முதலானவை பற்றி இதுவரைக்கும் பல விடயங்களை நாம் அறிந்து கொண்டுள்ளோம். இப்பாடத்தின் மூலம் முற்காலத்தில் எமது நாட்டில் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்க்கை முறையுடன் சம்பந்தப்பட்ட தகவல்களை உங்களுக்கு முன்வைக்கப்போகிறோம்.

பொருளாதாரம்

முற்காலத்தில் எமது நாட்டில் வாழ்ந்த மக்கள் வாழ்வாதாரத்திற்காகப் பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர். விவசாயம், வர்த்தகம் கைத்தொழில்கள் என்பவற்றில் ஈடுபட்டதோடு, மந்தை வளர்ப்பும் அவ்வாறான முயற்சிகளில் ஒன்றாக இருந்து வந்துள்ளது. அவற்றின் மூலம் புராதன வாழ்க்கை முறை மூன்று துறைகளின் கீழ் இடம்பெற்று வந்துள்ளன. அவையாவன:

- விவசாயம்
- கைத்தொழில்
- வர்த்தகம்

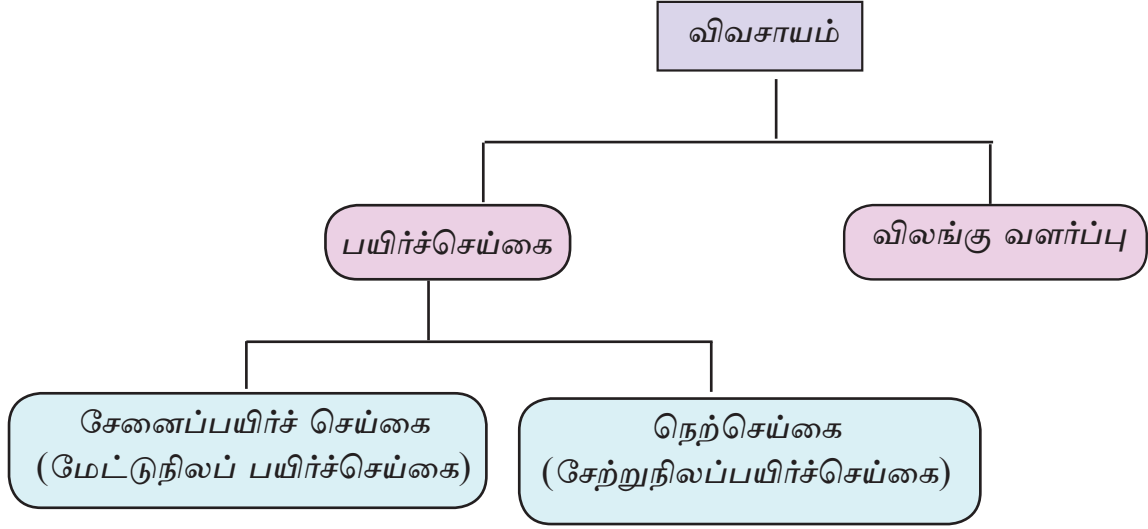
விவசாயம்

முற்காலத்தில் எங்கள் நாட்டவர்களில் பெரும்பாலானோர் கிராமங்களிலேயே வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் இன்றைய மக்களைப் போலன்றி மிகவும் எளிமையான வாழ்க்கை முறையைக் கைக்கொண்டு வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். அவர்களுடைய தேவைகளும் வரையறுக்கப்பட்டவையாய் இருந்து வந்துள்ளன. வாழ்வதற்குத் தேவையான உணவு, குடிபானங்களை உற்பத்தி செய்து கொள்வது அவர்கள் எதிர்நோக்கிய பிரதான சவாலாகும். இதனை எதிர் கொள்வதற்காகப் பெரும்பாலானோர் விவசாயத்தைப் பிரதான வாழ்வாதாரத் தொழிலாகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டிருந்தனர். அவை இருவகைப்படும் :

- சேனைப்பயிர்ச் செய்கை அல்லது மேட்டு நிலப் பயிர்ச்செய்கை.
- நெற்செய்கை அல்லது சேற்று நிலப் பயிர்ச்செய்கை.

சேனைப்பயிர்ச் செய்கை

சேனைப்பயிர்ச் செய்கையை மேட்டுநிலப் பயிர்ச்செய்கை என்றும் குறிப்பிடுவர். அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான தானியங்கள், மரக்கறிகள், கிழங்குகள் போன்றவை சேனைகளில் பயிரிடப்பட்டன. மழை நீரைக் கொண்டே சேனைப் பயிர்ச்செய்கை நடைபெற்றுவந்தது.

சேனைப்பயிர்ச்செய்கை உலகின் புராதன விவசாய முறையாகும். இலங்கையிலும் புராதன காலத்தில் இருந்தே சேனைப்பயிர் செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது.

காட்டைத் தீயிட்டுக் கொளுத்திய பின்னர் துப்புரவு செய்து கொள்ளப்படும் நிலம் சேனை எனக் குறிப்பிடப்படும். உம்மக்க ஜாதக நூலில் 'சேன்' என்றும் கல்வெட்டுக் களில் 'பிட்டபிம்' என்றும் முற்காலத்தில் நிலவிய சேனைப்பயிர்ச் செய்கை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சேனைச் செய்கைக்குத் தெரிவு செய்து கொள்ளப்படுவது பெரும் காட்டுநிலப் பகுதியாகும். அது விவசாயிகள் வாழும் பிரதேசத்தில் இருந்து சற்று தூரத்தே அமைந்திருப்பவையாகும். சேனையை அமைத்துக்கொள்வது ஒருவரினதோ அல்லது கூட்டாகப் பலரினதோ முயற்சி யால் ஆகும்.

காவந்திஸ்ஸ மன்னனுடைய காலத்தில் உருகுணைப் பிரதேசத்தில் கிரி என்ற குடியிருப்பில் நிசெல்விடிய கிராமத்தில் வாழ்ந்த குடும்பம் ஒன்றின் சகோதரர்கள் ஐவரும் ஒன்று சேர்ந்து காடு ஒன்றைச் சுத்திகரித்து உளுந்து பயிரிடுவதற்கு

சேனை ஒன்றை உருவாக்கிக் கொண்டது தொடர்பான கதை ஒன்று மகாவம்சத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சேனைப்பயிர்ச்செய்கை ஒன்றை உருவாக்கிக் கொள்ளும் போது விவசாயி மிகவும் கஷ்டப்பட்டு முயற்சி செய்ய வேண்டி இருந்தது. அறுவடையைப் பெற்றுக் கொள்ளும்வரை, சேனைச் செய்கையாளன் மேற்கொள்ள வேண்டிய பணிகள் பலவாகும்.

சேனைப்பயிர்ச் செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்ட விதம்

1. சேனைப் பயிர்ச் செய்கைக்கான நிலம் ஒன்றைத் தெரிவு செய்து கொள்ளுதல்
2. காட்டை அழித்து, தீயிட்டுக் கொளுத்தி அதனைச் சுத்திகரித்துக் கொள்ளுதல்
3. மரம், அடிப்பகுதிகள் என்பவற்றைத் தீயிட்டுப் பொசுக்கி நிலத்தைப் பண்படுத்திக் கொள்ளுதல்

இவ்வாறு தீயிட்டுப் புதிதாக உருவாக்கிக் கொள்ளப்பட்ட நிலத்தை 'நவதெளிசேனை' என்று குறிப்பிடுவர். இது மிகவும் செழிப்பான விளைநிலமாகக் காணப்பட்டது.

உரு 1.1.1. நவதெளிசேனை நிலம்

4. யானை, பன்றி, மான், மரை, முள்ளம்பன்றி, குரங்கு போன்ற காட்டு விலங்குகளிலிருந்து சேனையைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கும் அறுவடை மேற்கொள்ளும்வரை சேனையை நன்கு பராமரித்துக் கொள்வதற்குமான தேவை அவ்விவசாயிக்கு இருந்துவந்தது. அப்போது சேனையைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்குப் பல்வேறு வழிமுறைகளை அக்கால விவசாயிகள் கையாண்டு வந்துள்ளனர்.

- கம்புகளினால் வேலியை அமைத்தல்.
- பாதுகாப்புக்காகத் தீயை மூட்டி வைத்திருத்தல்.
- குடிசையில் (பரண்) தங்கிப்பயிர்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளல்.

5. மழைக் காலம் தொடங்கும்போது சேனைகளில் பயிரிட ஆரம்பிப்பர் இவற்றில் பெரும்பாலும் உலர் தானியப் பயிர்கள் பயிரிடப்பட்டன.

திணை, சாமை, குரக்கன் போன்றவை அவ்வாறான உலர் தானியப்பயிர்களில் சிலவாகும். அத்தோடு பயறு, இஞ்சி, கடுகு, கரைநெல், எள்ளு என்பவற்றோடு பருத்திப்பஞ்சு, கரும்பு போன்றவற்றுடன் வட்டுக்காய், கத்தரிக்காய், சுண்டைக்காய், சாம்பல் வாழை, பூசணி போன்ற மரக்கறி வகைகளும் சிறுகிழங்கு, வற்றாளை போன்ற கிழங்கு வகைகளும் சேனைகளில் பயிரிடப்பட்டதாக இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

ஆரம்ப காலத்தில் நெற்செய்கையும் சேனைச் செய்கையாகவே மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தது. சேனைகளில் பயிரிடப்பட்ட நெல், கரைநெல் எனக் குறிப்பிடப்பட்டது. கரைநெல் பயிரிடப்படுவதற்கு என்றே சேனைகளும் இருந்தன. கரைநெல் பற்றி பழைய இலக்கிய ஆக்கங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

துட்டகைமுனு மன்னனின் மகன் சாலிய குமாரனுக்கு அப்பெயர் சூட்டப்பட்டது, அவன் பிறந்த காலத்தில் கரைநெல் பேரளவில் விளைந்தமையாலாகும் என்று சீஹலவத்து எனும் நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சாலி என்பது கரைநெல்லைக் குறிக்கும் இன்னொரு சொல்லாகும். முற்காலத்தில் கரைநெல் சில சந்தர்ப்பங்களில் வயல்களிலும் பயிரிடப்பட்டன. பல்வேறு வகையான கரைநெல்வகைகள் காணப்பட்டன.

6. ஒருமுறையோ இருமுறையோ விளைச்சலைப் பெற்றுக்கொண்ட பின்னர் சேனைகள் கைவிடப்பட்டு விடும் அப்போது சேனை நிலம் மீண்டும் காடாக மாறும். விவசாயி பயிர்ச் செய்கைக்காக வேறு சேனை நிலத்தை நாடிச்செல்வான்.

சேனைச் செய்கைக்காக வீச்சரிவாள், மண்வெட்டி, அரிவாள் போன்ற எளிமையான உபகரணங்களையே பயன்படுத்தி வந்தனர். சேனைச் செய்கையின்போது விவசாயி கையாண்ட பல்வேறு சொற்பிரயோகங்களும் அறியப்பட்டுள்ளன அநுராதபுர காலம் போன்ற புராதன காலத்திற்கு முன்னர் பிரயோகத்தில் இருந்த சொற்கள் இப்போது வழக்கில் இல்லாவிட்டாலும் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அண்மைக்கால சொற்பிரயோகங்கள் சேனைக்குரிய சொற்பதங்களைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு உதவுகிறது.

உரு 1.2 முற்காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட சில விவசாய உபகரணங்கள்

நவதெளி சேனை : புதிய சேனை நிலங்கள்

கினியாதிகாவ : காடுகளுக்குத் தீயிட முன்னர் அங்குள்ள விலங்குகளை விரட்டுவதற்கு ஒலி எழுப்புதல்.

ஹெலிகடா : பானை ஒன்றைத் தலையாகக் கொண்டு செய்யப்பட்ட வெருளி.

உரு 1.3 வெருளி

செயற்பாடு

சேனைச் செய்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு கீழ்வரும் அட்டவணையைப் பூரணப்படுத்துக.

பயிர்கள்	விசேட பண்புகள்	பயன்படுத்திய உபகரணங்கள்	பயன்படுத்தப் பட்ட சொற்கள்

சேற்று நில விவசாயம்

சேனைச் செய்கைக்கு மேலதிகமாக முற்காலத்தில் மிகவும் பரவலாக மேற்கொள்ளப்பட்ட இன்னொரு வகைப் பயிர்ச்செய்கை சேற்று நிலப்பயிர்ச் செய்கையாகும். சேற்று நிலப்பயிர்ச் செய்கையானது நெற்பயிர்ச்செய்கை, நீர்ப்பாசனப் பயிர்ச் செய்கை எனவும் பெயர் பெற்றது. வயற்செய்கை பெரும்பாலும்

நீர்ப்பாசனத்தின் உதவியுடனேயே மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தது. அணைகள் கட்டி, குளங்களை உருவாக்கி வயல்களுக்கு நீரைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ளனர். மழை நீரால் வயல்நிலங்களில் பயிரிடலும் சிறு அளவில் இடம்பெற்று வந்தது.

குடும்பம் ஒன்றின் சீவனோபாயத்துக்குத் தேவையான நெல்லைப் பயிரிடுவதற்கு அக்குடும்ப அங்கத்தவர்களின் உழைப்புப் போதியதாக இருந்தாலும் சனத்தொகைப் பெருக்கத்துடன் உற்பத்திக்குப் பயன்படுத்தப்படும் நிலத்தின் அளவும் அதிகரித்துச் சென்றது. அநுராதபுர காலத்தில் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒவ்வொரு குளம் இருந்ததாகத் தெரிய வந்துள்ளது. இவை குளக் கிராமங்கள் எனப்பட்டன. புராதன கல் வெட்டுக்களில் வெவ்ஹமிக, வபி ஹமிக எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது, கிராமக் குளங்கள் அமைத்தவர்களையோ அல்லது அதன் உரிமையாளர்களையோ குறிப்பதாக இருக்கலாம்.

பெரிய அளவில் வயல்களில் பயிர்ச் செய்கையை மேற்கொள்வதற்கு, கிராமியக் குளங்களின் நீர் போதியதாக இல்லாமையால் மன்னர்கள் பாரிய அணைக் கட்டுகளைக் கட்டி, பெருங்குளங்களை உருவாக்கினர். மின்னேரி வாவியை உருவாக்கிய மகாசேன மன்னர் பிற்காலத்தில் 'மின்னேரித் தெய்வம்' எனப் போற்றப்பட்டதற்கு அவர் நீர்ப்பாசனத் துறைக்குப் புரிந்த பாரிய பணியே காரணமாகும்.

நெற்செய்கை வருடத்திற்கு இரு முறை மேற்கொள்ளப்பட்டது. அவை போகங்கள் எனப்படும். அவ்வாறான இரு போகங்கள் பற்றி அடிக்கடி கூறப்பட்டுள்ளன :

- பெரும் போகம் (மகாபோகம்)
- சிறு போகம் (யாலபோகம்)

இவ்விரு போகங்களையும் விட சில வேளைகளில் இடைப் போகப் பயிர்ச்செய்கையும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது.

தோணிகல கல்வெட்டில், அகலஹஸ (பெரும்போகம்), மெதஹஸ (இடைப் போகம்), பிடதடஹஸ (சிறு போகம்) என்று மூன்று போகங்கள் பயிர்ச்செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

உரு 1.4. நிலத்தை உழுதல்

நெல் பயிரிடுவதற்கு வயல் ஒன்றைத் தயார்படுத்திக் கொள்வதற்கு பெருமளவு முயற்சி செய்ய வேண்டியிருந்தது. அதற்காக விவசாயிகள் பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டி இருந்தது.

எருமை மாடுகளைப் பிணைத்து அதனுடன் பூட்டி பயிர்ச் செய்கைக்குப் பொருத்தமான முறையில் நிலத்தைப் பண்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இது நிலத்தை உழுதல் எனப்பட்டது. நிலம் புரட்டப்படுவதால் புற் பூண்டுகள்

நசுக்கப்பட்டு இயற்கையான பசளையாக மாறியது. இக்காலத்தில் உழுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் இயந்திர சாதனங்களால் பூமிக்குப் பெருந்தீங்கு ஏற்பட்டாலும் புராதன கால உழுதல் முறையினால் சூழலுக்கு பாதிப்பு ஏற்படவில்லை.

விவசாயத்திற்குத் தேவையான நீரைத் தேக்கி வைத்துக் கொள்வதற்கும் முறையாக நீரை வெளிப் பாய்ச்சுவதற்கும் இயைந்த முறையில் விவசாயி நிலத்தை

வடிவமைத்துக் கொண்டான். இவ்வாறு பண்படுத்தப்பட்ட நிலத்தில் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட நெல்வகைகள் விதைக் கப்பட்டன.

நெற்பயிர்ச் செய்கைக்குப் பெருமளவில் கிருமிகளாலும் பறவைகளாலும் பாதிப்புக்ள் ஏற்படும். பயிரிடப்பட்டதில் இருந்து அறுவடையைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வரை பயிரைப் பாதுகாப்பதற்கு பல்வேறுபட்ட பாரம்பரிய முறைகள் கையாளப்பட்டன.

- வயலிலும் வரப்பிலும் இடத்திற் கிடம் தென்னோலைகளை நடல்
- எண்ணெயில் நனைக்கப்பட்ட திரி களை எரித்தல்

என்பன இது போன்ற பாரம்பரிய முறை களில் சிலவாகும்.

துணியைக் கிழித்து திரிகளாகத் திரித்து இலுப்பெண்ணெயில் ஊற வைத்து அவற்றைக் காஞ்சிரைக் குச்சிகளில் கட்டி எரிப்பதன் மூலம் ஈக்களைக் கட்டுப்படுத்திய இம்முறை அக் காலத்தில் மிகவும் பிரசித்தமானதாகும்.

ஏர், மட்டப்பலகை, அரிவாள், மண் வெட்டி போன்ற உபகரணங்கள் வயற் செய்கைக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன. வேளாண்மை விளைந்த பின்னர் அறு வடையை மேற்கொண்டனர்.

முற் காலத்தில் இவை முழுமையாக மனித உழைப்பாலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டது. அறுவடை செய்யப்பட்ட வேளாண்மை எருதுகளைக் கொண்டு சூட்டிக்கப்பட்டு நெல் வேறாக்கப்பட்டு, அதனை நுகர்வு செய்யும்வரை பாதுகாப்பாக வைத்திருப் பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டி இருந்தது. அதற்காக விவசாயிகள் நெற்குதிர்களை நிர்மாணித்திருந்தனர்.

உணவுக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் போது பச்சை அரிசி, புழுங்கல் அரிசி என நெல்லைப் பதப்படுத்திக் கொண்டனர். நெல்லைக் குற்றி, பச்சை அரிசியைப் பெற்றுக் கொண்டதுடன் நெல்லை அவித்து, உலர்த்தி, குற்றிப் புழுங்கல் அரிசியைப் பெற்றுக் கொண்டனர்.

அடுத்த போகத்தில் பயிர்ச் செய்கை மேற்கொள்ளப்படும் வரை புராதன விவ சாயிகள் தானியங்களைப் பாதுகாத்து, சிக்கனமாக நெல்லைப் பயன் படுத்திக் கொள்ளும் நல்ல பண்புகளைக் கொண்டிருந்தனர்.

உரு 1.5 பழைய அரிவாள் ஒன்று

உரு 1.6 ஒன்றுபட்டு அறுவடையை மேற் கொள்ளல்

உரு 1.7 நெற்குதிர்

சேற்று நிலப் பயிர்ச் செய்கையில் பயன் படுத்தப்பட்ட சொற்களாவன :

வேளாண்மைக்குதிர் (உட்பட்டிக் குவியல்)

அறுவடை செய்யப்பட்ட வேளாண்மையைக் குவியலாக அடுக்கி வைத்திருத்தல்

சூட்டித்தல் :

வேளாண்மையைக் குவித்து எருமை மாடுகளைக் கொண்டு மிதித்து, நெல்லை வேறாக்கல்

களம் :

சூட்டிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் இடம்.

செயற்பாடு

சேற்று நிலப் பயிர்ச் செய்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின் வரும் அட்டவணையைப் பூர்த்தி செய்க.

பயரிடப் படும் போகங்கள்	சிறப்பியல்புகள்	பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்கள்	பயன்படுத்தப்பட்ட உபகரணங்கள்

விலங்கு வளர்ப்பு

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட சேனைப் பயிர்ச்செய்கை, நெற்பயிர்ச்செய்கைகளைத் தவிர விலங்கு வளர்ப்பும் அக்கால வாழ்க்கை முறையின் ஓரங்கமாக இருந்து வந்தது. விலங்கு வளர்ப்பின் மூலம் பால், இறைச்சி, முட்டை என்பவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டதோடு விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கும் போக்குவரத்திற்குப் பயன்படுத்துவதற்காகவும் மிருகங்கள் வளர்க்கப்பட்டன. இதற்காக ஆடு, மாடு, பன்றி, கோழி போன்ற விலங்குகள் ஆதிகாலந்தொட்டே வளர்க்கப்பட்டமை தெரிய வருகின்றது.

மாடுகள் பாலைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காகவும் விவசாய, போக்குவரத்து நடவடிக்கைகளுக்காகவும் பயன்படுத்தப்பட்ட விலங்காகும். இதற்காக முற்கால சமூகத்தில் மாடு வளர்ப்பு பொதுவாக இடம்பெற்று வந்தது. பாலைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக வளர்க்கப்பட்ட பசுக்கள் 'கிரிகெரி' எனக் குறிப்பிடப்பட்டன. ஆதிகாலத்தில் பால், தயிர், மோர், வெண்ணெய், நெய் என்று போஷணை மிகு ஐந்து பொருட்களைப் பசுவில் இருந்து பெற்றுக்கொண்டுள்ளனர். இவை

பஞ்சரப்பொருட்கள் (பஸ்கோரச) எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. அக்காலத்தில் இறைச்சிக்காக மாடுகள் வளர்க்கப்படவில்லை என்பதோடு மாட்டிறைச்சி சாப்பிடுதல் சமூகத்தில் பரவலான ஒரு பழக்கமாகவும் இருக்கவில்லை. மாட்டை வளர்ப்பவர் கோபாலர்கள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டனர். புராதன மூலாதாரங்களில் இவர்கள் வாழ்ந்த கிராமங்கள் கோபாலகம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. மகாவம்சத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, பண்டுகாபய மன்னன், பிள்ளைப் பராயத்தில் வாழ்ந்தது தொரமடலாவ எனும் கோபாலர்களின் கிராமத்திலாகும்.

இன்று போல் வளர்ச்சி அடைந்த போக்குவரத்து முறை அக்காலத்தில் காணப்படாமையால், மனிதர்களையும் பொருட்களையும் கொண்டு செல்வதற்கு மாட்டு வண்டிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. போக்குவரத்துக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட மாடுகள் வண்டி எருமைகள், வண்டி மாடுகள் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. மாடுகளின் முதுகில் பொருட்களை ஏற்றிச் செல்வது 1 ம் தவளம் முறை எனக் குறிப்பிடப்பட்டது.

முட்டை, இறைச்சி ஆகியவற்றைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காகக் கோழி வளர்ப்பு இடம் பெற்றது. இவற்றோடு பாலுக்கும் இறைச்சிக்குமாக ஆடுகள் வளர்க்கப்பட்டன.

உரு 1.8 தவளம் எனும் பொதி மாடுகள்

உரு 1.9 விலங்குகளைப் பயன்படுத்தி குடுமிதித்தல்

கைத்தொழில்

முற்கால மனிதர்களின் பல்வேறு தேவைகளுக்காகவும் கைத்தொழில்களை உருவாக்கினர். ஒவ்வொரு பொருளையும் உற்பத்தி செய்துகொள்வதற்கு ஆற்றல் வாய்ந்த கூட்டத்தினர் இக்கைத்தொழில்களில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர்.

இவர்கள் கைவினைஞர் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். சில வேளைகளில் இவர்கள் கூட்டமாக ஒரே இடத்தில் வாழ்ந்துள்ளனர். மூலப் பொருட்களை இலகுவாகப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய பிரதேசங்களை அண்டிக் கைத்தொழில்கள் இடம் பெற்றிருந்ததைக் காணக்கூடியதாயிருந்தது. கீழே தரப்பட்டிருப்பது அவ்வாறான கைத்தொழில்களாகும்.

கைத்தொழில்	கைவினைஞர்	உற்பத்திப் பொருள்கள்
உலோகம் (இரும்பு, தங்கம், செம்பு, வெள்ளி)	இரும்புத்தொழில் செய்வோர் லோகரு (கம்மாள்) செப்புலோகத் தொழில் செய்வோர் ரன்கருவன் (சுவர்ணகார) தம்பகர (கம்மாள்)	விவசாய உபகரணங்கள் மண் வெட்டி, கத்தி ஆயுதங்கள் கோடரி, அரிவாள், ஏர் வாள், கேடயம், ஈட்டி, அம்பு அணிகலங்கள் மாலை, வளையல், தோடு, நெற்றிப்பட்டம், கோவில் மணி, குத்துவிளக்கு

உரு 1.11 இடது இரும்பை உருக்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் சூளை.
வலது அம்பாறை ரஜகலையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட புராதன கால இரும்பு ஆணிகள்

கைத்தொழில்	கைவினைஞர்	உற்பத்திப் பொருள்கள்
மண்	மட்பாண்டங்கள் செய்வோர் (கும்பகார, கும்பல்லு) குயவர்	ஓடு, செங்கல், மட்பாண்டங்கள் (சட்டி பானை)

உரு 1.12 வனைதல் சில்லை பயன்படுத்தி
மட்பாண்டங்களை உற்பத்தி செய்தல்

கைத்தொழில்	கைவினைஞர்	உற்பத்திப் பொருள்கள்
கரும்பு		பாணி, கருப்பட்டி, சீனி
பஞ்சு	நெசவாளர் (பெஹுகார)	துணிமணிகள்
இரத்தினக்கல்	இரத்தினகல் பட்டை தீட்டுவோர் (மணிகர)	மாணிக்க ஆபரணங்கள், பட்டை தீட்டுதல்

செயற்பாடு

புராதன இலங்கையில் கைத்தொழில்கள் தொடர்பான தகவல் களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்வரும் அட்டவணையை நிரப்புக.

கைத் தொழில்	கைவினைஞர்	உற்பத்திப் பொருள்	பயன்படுத்திய கருவிகள்

வர்த்தகம்

முற்கால மக்களின் மற்றுமொரு பிரதான ஜீவனோபாய மார்க்கம் வர்த்தகமாகும். இதனால் முற்கால இலங்கையில் மிகவும் முன்னேற்றகரமான வர்த்தகமுறை ஒன்று நிலவிவந்தது. இன்று போலவே அன்றும் வர்த்தகம் இரண்டு விதமாக நடை பெற்று வந்தது.

1. உள்நாட்டு வர்த்தகம்

2. வெளிநாட்டு வர்த்தகம்

நாட்டினுள்ளே இடம்பெற்றது உள்நாட்டு வர்த்தகமாகும். அந்நிய நாடுகளுடன் நாட்டிற்கு வெளியே இடம்பெற்றது வெளிநாட்டு வர்த்தகமாகும்.

உள்நாட்டு வர்த்தகம்

உள்நாட்டு வர்த்தகம் தொடர்பாக பண்டமாற்று முறையே பெருமளவிற்கு இடம்பெற்று வந்ததது. பணப் பரிமாற்றம் மிகக் குறைந்த அளவிலேயே இடம் பெற்றது.

பொருள்களைக் கொடுத்து, பொருள்களைப் பெறுவது பண்டமாற்று முறையாகும். பொருட்களைப் பெறுவதற்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டி இருந்தாலும் இங்கு பணத்திற்குப் பதிலாக பொருட்களைக் கொடுப்பதன் மூலம் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் நடைபெற்றன.

வர்த்தகம் விருத்தி அடைந்ததுடன் வணிக நகரங்கள் தோன்றின. அநுராதபுரமும் மகாகமையும் அவ்வாறான இரு வணிக நகரங்களாகும். இவ்வாறான வணிக

உரு 1.13 அம்பாறை ரஜகலை தொல்பொருள் ஆய்வின் போது பெறப்பட்ட ஹஸ்ஸபு கஹபண நாணயம்

இடது புறத்தில் நாணயமும் வலது புறத்தில் அதன் மாதிரி உருவும் காணப்படுகின்றன. ஹஸ்ஸபு கஹபண நாணயம் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இலங்கையில் முதலில் பாவனையில் இருந்த நாணயம் ஒன்றாகும். வெள்ளியிலான இந்நாணயத்தில் மரம், யானை, சூரியன் எனும் குறியீடுகள் காணப்படுகின்றன. கி.மு முதலாம் நூற்றாண்டாகும் போது அநுராதபுரம் தவிர்ந்த ஏனைய பிரதேசங்களிலும் பணப்புழக்கம் இருந்துள்ளதென்பது அம்பாறை பிரதேசத்திலிருந்து நாணயங்கள் கிடைக்கப் பெற்றதிலிருந்து தெளிவாகின்றது.

நகரங்கள் வரலாற்று மூலாதாரங்களில் 'நிகம்' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. வர்த்தகத்தால் பணத்தைச் சம்பாதித்துக் கொண்ட செல்வந்தர்கள் இந்நகரங்களில் வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்களுள் உள்நாட்ட வரும் வெளிநாட்டவரும் இருந்துள்ளனர். வர்த்தகத்துடன் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் வேறு குழுவினராகத் தனி அமைப்புகளை உருவாக்கிக் கொண்டு செயற்படத் தொடங்கினர். அவ்வர்த்தக அமைப்புகள் 'புக' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. வெளி நாட்டு வர்த்தகர்கள் ஒன்றுபட்டு செயற்பட்ட பல்வேறு தராதரங்களிலான வர்த்தகஅமைப்புகள்இங்கு செயற்பட்டன. நானாதேசி, வலஞ்சியர் என்பவர்களின் அமைப்புக்களைஇதற்கு உதாரணங்களாகக் குறிப்பிடலாம். இந்த ஒவ்வொரு வணிக அமைப்பும் தமது தனித்தன்மைகளை வெளிப்படுத்திக் கொள்வதற்காக குறியீடு களைப் பயன்படுத்தியுள்ளன. இவை இலச்சினைகள் எனப்படும்.

நகரங்களுக்கு மேலதிகமாக வர்த்தகத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட வணிகக் கிராமங்களும் இருந்து வந்தன. பட்டணகம் என்றோ படுன்கம் என்றோ இவ்வணிகக் கிராமங்கள் குறிப்பிடப்பட்டன.

நகரங்களின் கடைகளில் பல்வேறுபட்ட பண்டங்கள் விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. மட்பாத்திரங்கள், புடைவைகள், ஆபரணங்கள், உணவு, குடிபானங்கள் என்பவை அவற்றிற் சிலவாகும்.

மகாகமையில் இருந்துவந்த சுரநிமல எனும் மாமல்லன் (யோதயா) அநுராத புரத்தில் இருந்த கடை ஒன்றில் வாசனைத் திரவியங்களை வாங்கிய விடயம் ஒன்று இலக்கிய மூலாதாரத்தில் இடம்

பெற்றுள்ளது.

4 ஆம் உதய மன்னன் (கி.பி. 946 - 954) மகியங்களை விகாரைக்கு வருகைதந்த போது அதன் அருகில் உள்ள சொரபொர பிரதேசத்தில் இருந்த ஹோபிபிகம சந்தையில் முறைகேடுகள் இடம் பெறுவதாக பிரதேசவாசிகள் மன்னரிடம் முறையீடு செய்தனர். அம்முறைகேடுகளை ஒழிப்பதற்காக அரசரால் தூண் கல்வெட்டு ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. அது பதுளைத் தூண் கல்வெட்டு என்று குறிப்பிடப் படுகிறது. அதில் காணப்படும் சந்தை ஒன்றின் நிர்வாகம் தொடர்பான சட்டதிட்டங்கள் சிலவருமாறு :

- சந்தைக்குக் கொண்டு வரப்படும் பொருட்களை இடைவழியில் சென்று கொள்வனவு செய்யக் கூடாது.
- அனுமதி பெறாத தராசு, படிகளைப் பாவிக்கக் கூடாது.
- வெற்றிலை, பாக்கு என்பவற்றைக் குறிப்பிட்ட மண்டபங்களினுள் வைத்து விற்க வேண்டும்.
- சந்தைக்குக் கொண்டு வரப்படும் பொருட்கள் விற்பனை செய்யப் பட்டால் அன்றி, அவற்றைச் சந்தைக்குக் குறுக்காகக் கொண்டு சென்றால் அதற்கு வரி அறவிடல் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

செயற்பாடு

புராதன இலங்கையின் உள்நாட்டு வர்த்தகம் பற்றி சிறு குறிப்பு எழுதுக.

வெளிநாட்டு வர்த்தகம்

இலங்கை இந்து சமுத்திரத்தின் மத்தியில் அமைந்திருப்பதால், ஆரம்பகாலத்திலிருந்து வெளிநாடுகளுடன் மிக வெற்றிகரமான வர்த்தக உறவுகளைக் கொண்டிருந்தது. இந்தியா, சீனா, உரோம், பாரசீகம், அரேபியா, தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகள் என்பன இவற்றுள் அடங்கும்.

அக்காலத்தில் எமது நாட்டில் கிடைக்கப் பெற்ற யானைத் தந்தம், முத்து, இரத்தினக் கற்கள், வாசனைத் திரவியங்கள், மருந்து வகைகள், பெறுமதி வாய்ந்த மரங்கள், யானைகள் என்பவை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. இலங்கை இரத்தினத்துவீபம் என்று முற்காலத்தில் அறியப்பட்டிருந்ததற்குக் காரணம் எங்களது நாடு இரத்தினக் கற்களுக்குப் பிரசித்தி பெற்றிருந்தமையாலாகும்.

பீங்கான், பட்டுத்துணி, நறுமணப் பொருள்கள், குதிரைகள் போன்றவை வெளிநாடுகளில் இருந்து எமது நாட்டிற்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டன.

இலங்கையில் மாதோட்டம் (மன்னார்), கோகண்ண(திருகோணமலை), கொடவாய (அம்பாந்தோட்டை) எனும் துறைமுகங்கள் வெளிநாட்டு வியாபாரத்தில் முக்கியத் துவம் பெற்றிருந்தன.

வெளிநாடுகளில் இருந்து தருவிக்கப்படும் பொருட்களும் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்படும் பொருட்களும் இத்துறை முகங்களுக்கூடாக ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்யப்பட்டன.

உரு 1.14 இலங்கையில் கண்டறியப்பட்ட சீன மட்பாண்டங்கள்

தொல்பொருள் அகழ்வுகளின் மூலம் முற்காலத்தில் இந்நாட்டிற்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களின் சிதைவுகள், வெளிநாட்டு நாணயங்கள் என்பன கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அநுராதபுர இராச்சியத்தை ஆண்ட பாதிகாபய மன்னன் ருவன்வெலிசாயவை அலங்கரிப்பதற்காக செய்யப்பட்ட அணிகலன்களுக்குத் தேவையான கண்ணாடி மணிகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக உரோமாபுரிக்குத் தூதுவர்களை அனுப்பியதாக மூலாதாரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

உரு 1.15. இலங்கையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட புராதான சீன நாணயங்கள் சில

இவ்வர்த்தக நடவடிக்கைகள் கடல் மார்க்கமாகவே மேற்கொள்ளப்பட்டன. பொருட்களையும் மனிதர்களையும் கொண்டு செல்வதற்கு வெவ்வேறு அள

விலான கப்பல்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இதனால் இந்தியா, பாரசீகம் போன்ற நாடுகளினுடைய கப்பல்கள் தொடர்ந்தும் எமது நாட்டிற்கு வந்து போனதாகத் தகவல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

மாடிகளையும் படிவரிசைகளையும் கொண்ட உறுதி மிக்க இலங்கைக்குச் சொந்தமான கப்பல்கள் சீனத் துறைமுகங்களில் காணப்பட்டதாக அந்நாட்டு மூலாதாரங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தை நிர்வகிப்பதற்கு பல்வேறு உத்தியோகத்தார்கள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். இவர்களுள் துறைமுகங்களில் கடமை புரிந்த சுங்க அதிகாரிகள் தொடர்பான தகவல்களும் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன.

துறைமுகங்களுக்கு வரும் கப்பல்களில் இருந்து தீர்வை அறவிடுவது இவர்களது பொறுப்பாகும். உதாரணமாக கொடவாய் துறைமுகத்தில் அறவிடப்பட்ட சுங்கத்தீர்வைகள் பற்றிய தகவல்கள் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன.

செயற்பாடு

வெளிநாட்டு வர்த்தகம் தொடர்பான பின்வரும் அட்டவணையைப் பூர்த்தி செய்க.

வர்த்தகத் தொடர்பு நாடுகள்	இறக்குமதி செய்த பொருட்கள்	ஏற்றுமதி செய்த பொருட்கள்	இலங்கைத் துறைமுகங்கள்

கலாசாரம்

இலங்கை பல்வேறு மக்கள் குழுக்கள் வாழ்கின்ற நாடாகும். சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம்களைக் கொண்ட மக்கள் குழுவினர் இங்கு வாழ்கின்றனர். இவர்கள் வெவ்வேறு கலாசாரங்களைக் கொண்டவர்களாவர். இதனால் எமது நாட்டில் பன்மைக் கலாசாரப் பண்புகளைக் காணக்கூடியதாய் உள்ளது. கலாசாரம் என்பதை, குறிப்பிட்ட ஒரு சமூகத்தில் வாழ்கின்ற மக்கள் குழுவினரின் நடத்தை நம்பிக்கைகள், சமூகப் பழக்கங்கள், ஆடை, ஆபரணங்கள், உணவுப் பழக்கங்கள், விழுமியங்கள், இரசனை ஆகிய பண்புகள் என்ற சகலவற்றினதும் ஒன்றிணைவாகக் குறிப்பிடலாம்.

தேவனம்பிய திஸ்ஸ மன்னனின் ஆட்சிக் காலத்தில் எமது நாட்டிற்குப் பெளத்த சமயம் அறிமுகமானதைத் தொடர்ந்து, புராதன சமூகத்தில் பெரும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. இதனால் சமூகத்திற்கு ஒழுக்கமும் போதனையும் கிடைக்கப் பெற்றன. ஒருவருக்கு ஒருவர் உதவி உபகாரம் புரிந்து கொண்டு வாழும் அந்நியோன்னிய வாழ்வு முறை வளர்ச்சியுற்றது. தாதுகோபங்களை நிர்மாணித்தல், விகாரைகளைக் கட்டுதல், குளங்கள், அணைகள் கட்டுதல், தெருக்களை அமைத்தல் போன்ற பொதுப் பணிகளில் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு ஒற்றுமையாகச் செயற்பட்டுள்ளமை தெரிய வருகின்றது. அவ்வாறான குணம் சங்கள் இன்றைய சமூகத்துக்குக்கூட, இறந்த காலத்தில் இருந்து பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய சிறந்த முன்மாதிரிகளாகும். அக்கால சமூகத்தில் காணப்பட்ட நல்ல பழக்க வழக்கங்கள் தெளிவாகத் தெரியும்.

சந்தர்ப்பங்கள் பலவற்றை உதாரணமாகக் கொண்டு இந்நிலையை மேலும் பரிசீலித்துப்பாருங்கள்.

அத்தம் முறை

அத்தம் முறை என்றால் என்ன?

உழைப்புக்கு உழைப்பைப் பரிமாறிக் கொள்வதே அத்தம் முறை என இலகுவாகப் பொருள் கொள்ளலாம். எங்கள் நாட்டில் வாழ்ந்த பெரும்பாலானோரின் வாழ்வாதாரமாகத் திகழ்ந்தது விவசாயமாகும். அதில் அறுவடை செய்தல் போன்ற செயற்பாடுகளுக்காகப் பெருந்தொகையான தொழிலாளர்கள் தேவைப்பட்டனர். இதற்காக விவசாயிகள் அண்டை அயலாரைத் தமது தேவைக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். இதனால் ஒருவரோடு ஒருவர் நட்புறவுடனும் ஒத்துழைப்புடனும் உதவிபுரிந்து வாழும் பண்பு வளர்ச்சியுற்றது.

தமக்கு ஏனையோர் புரிந்த உதவிக்குப் பதிலுதவி புரியும் வண்ணம் விவசாயி, அடுத்தவர்களின் வேலைகளில் அதற்குச் சமனான உழைப்பால் உதவும் முறை அக் கால சமூகத்தில் காணப்பட்டது. சாதாரண மனிதர்கள் மட்டுமின்றி, முற்கால மன்னர்களும் விவசாய நடவடிக்கைகளில் பங்குபற்றியது தொடர்பான கதைகள் மூலாதாரங்களில் காணக்கிடக்கின்றன.

அநுராதபுரத்தை ஆண்ட மகாகுலி மகா திஸ்ஸ மன்னன் விவசாயியாக வேடம் பூண்டு வயல் ஒன்றில் அறுவடைக்குச் சென்றதாகக் கதை ஒன்றுள்ளது.

திருமணம்

திருமணம் என்பது ஒவ்வொரு மனிதரதும் வாழ்க்கையிலும் விசேடமான ஒரு விடயமாகும். புராதன சமூகத்தில் திருமணம் என்பது மிகவும் கௌரவமான ஒன்றாகக் கருதப்பட்டது. ஏனெனில் குடும்பம் என்கின்ற அமைப்பு ஒன்று உருவாவது திருமணத்தின் பின்னரேயாகும்.

புராதன காலத்தில் தமது குடும்பத்திற்கும் குலத்திற்கும் பொருத்தமான விவாகம் ஒன்றைத் தமது பிள்ளைகளுக்குச் செய்து வைப்பதற்குப் பெற்றோர் மிகுந்த முயற்சியுடன் செயற்பட்டனர்.

பெற்றோரின் விருப்புடனும் ஆசீர்வாதத்துடனும் சம்பிரதாயங்களைப் பேணி, திருமண உறவில் பிரவேசிப்பது புராதன சமூகத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு முறையாகும்.

ஒழுக்கமாகவும் பண்பாகவும் வளர்ந்த பிள்ளைகள் பெரியவர்களின் பாராட்டுதலுக்கு உரியவர்களாயினர். இன்று போல் அலங்கார ஆடம்பரங்கள் இல்லா விட்டாலும் ஆதிகாலத் திருமண முறைகள் எளிமையான பொருள் பொதிந்த கௌரவமான முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன.

பெற்றோரின் பாதுகாப்புடன் புதல்வியர் வளர்க்கப்பட்டு ஆளாக்கப்பட்டனர். உணவு சமைத்தல், வீட்டை அழகாகவும் சுத்தமாகவும் வைத்திருத்தல் போன்றவற்றில் அவர்கள் நல்லதொரு பயிற்சியைப்பெற வேண்டியவர்களாய் இருந்தனர்.

சாலிய இளவரசனின் மனைவியான அசோகமாலா சுவையான உணவு சமைத்ததாக சத்தர்மலாங்காரவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சமையல் கலையில் சிறப்புப் பெற்ற பெண்களை 'மதுபாச்சிகா' என்று மூலாதாரங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

முற்காலத்தில் பிள்ளைகள் தமது குடும்பத்தை வளமுட்டுவதற்கும் நல்ல முறையில் நடத்திச் செல்வதற்கும் பெற்றோரின் கண்காணிப்பில் பயிற்சிகளையும் பழக்கவழக்கங்களையும் பெற்றமை எமக்கெல்லாம் ஒரு முன்னுதாரணமாகும்.

மரணச்சடங்கு

புராதன சமூகத்தில் மரணச் சடங்குகளுக்காக வெவ்வேறு மக்கள் குழுவினருக்கு என்று வெவ்வேறு மயானங்கள் காணப்பட்டுள்ளன. இறுதிக் கிரியைகளை மேற்கொள்ளுதல், பின்னர் அவற்றின் அஸ்தியைப் புதைத்தல், சடலங்களைக் காட்டிலுள்ள கல்லறைகளில் வைத்தல் போன்ற பல்வேறு நடவடிக்கைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

பண்டுகாபய மன்னனின் காலத்தில் பிணங்களை எடுத்துச் செல்வதற்கு புலையர்கள் 150 பேர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். சூத்திரர்களுக்கு என்று தனியான மயானங்கள் இருந்ததாகவும் மகாவம்சத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. பிணத்தைத் துணி ஒன்றினால் சுற்றி, பாடை ஒன்றில் வைத்து, நான்கு பேர் தூக்கிச் சென்றதாக சில மூலாதாரங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

யாராவது ஒருவர் மரணமுற்றால் அவரின் உறவினர்கள், அக்குடும்பத்திற்கு அடுத்துத் தலைமைதாங்க இருப்பவரிடம் பணம்,

பண்டங்களை அன்பளிப்பாக வழங்கியுள்ளனர். பொருளாதார வகையில் ஏதாவது கஷ்டங்கள் இருந்தால் அதற்குப்பரிகாரமாக இந்நற்செயலைச் செய்திருக்கலாம். உறவினர், அயலவர்களினது ஆபத்திலோ துன்பத்திலோ தயங்காது பங்கேற்று உதவுவதற்கு முன்வருதல் புராதன மக்களிடையே காணப்பட்ட உயர்ந்த பண்பாகும்.

மரண ஊர்வலங்கள் வழிபாட்டுத் தலங்களின் முன்னால் செல்கையில், வாத்தியங்கள் முழங்காது அமைதியாக செல்லுதல் அக்காலத்தில் காணப்பட்ட ஒரு நற்பழக்கமாகும்.

பழக்க வழக்கங்களும் பண்பாடும்

நீண்டவரலாற்றை உடைய எமது சமூகத்தின் பழக்க வழக்கங்கள், பண்பாடுகள் மிகவும் செழுமையானதாகும். தமது கடமைப் பொறுப்புகளில் அதி கவனம் செலுத்திய அக்கால மக்கள், மூத்தோரை மதித்தல், அவர்களை கௌரவித்தல் என்பவற்றைத் தவறாது மேற்கொண்டு வந்தனர். சாதாரண மனிதர்கள் மட்டுமல்லாது மன்னர் கூட தமது தாயாரைக் கவனித்துக் கொண்ட முறை பற்றிய உதாரணத்தை மூலாதாரத்தில் இருந்து அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாயுள்ளது. அநுராதபுர மன்னரான எட்டாம் அக்கபோதி தனது தாயாருக்குப் புரிந்த பணிவிடைகள் பற்றி மகாவம்சத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இரவும் பகலும் தனது தாய்க்குப் பணிவிடை செய்யக்கிடத்தமையால் மன்னர் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்திருந்தார். அதிகாலையில் இருந்தே பணிவிடை தொடங்கி, தலைக்கு எண்ணெய் தடவி, முடியை சீவி, வியர்வையைத் துடைத்து,

வாசனைத் திரவியங்களைப் பூசி, நகத்தைக் கத்தரித்து, விரல்களை சுத்திகரித்து, அவரை ஆறுதல் படுத்தி உள்ளார். பின்னர் சௌகரியமான ஆடைகளை அணிவித்து விட்டு, தனது கைகளாலேயே தாயாரின் அழுக்குத் துணிகளைக் கழுவிவதாக மகாவம்சத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அக்கால மக்கள் சமய போதனைகளுக்கு அமைவாக தார்மீக வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு வந்தோராவர். தமது சக்திக்கு ஏற்ற முறையில் தானதர்மங்களைப் புரிந்து புண்ணியம் பெற்றுக் கொண்டதுடன், நல்ல குடிமக்களாக வாழ்ந்தோர் என்று புராதன காலத் தகவல்களில் இருந்து தெரிய வருகிறது.

செயற்பாடு

“புராதன சமூகத்தில் இருந்து இன்றைய சமூகம் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடிய முன்மாதிரிகள்” எனும் தலைப்பில் கட்டுரை ஒன்று வரைக.

சாராம்சம்

- விவசாயம் கைத்தொழில், வர்த்தகம் என்பன புராதன மக்களின் பிரதான சீவனோபாயமாகும்.
- சேனைப்பயிர்செய்கை ஆதிகாலத் திலிருந்தே மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த முதற் பயிர்ச்செய்கை முறையாகக் கருதப்படுகிறது. இப்பயிர்ச்செய்கையின் கீழ், மக்களின் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான தானியங்கள், கிழங்கு வகைகள், மரக்கறிகள், பழவகைகள் என்பன உற்பத்தி செய்து கொள்ளப்பட்டன.

- நெல் சேனைப் பயிர்ச் செய்கையாக மேற் கொள்ளப்பட்டு வந்தாலும் பிற்காலத்தில் சனத்தொகைப் பெருக்க முறவே பாரிய அளவிலான வயற்செய்கை ஆரம்பமாகியது.
- இரு போகங்களுக்கு நெற்செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் ஆதியிலிருந்தே சிறு, பெரும் போகங்களுடன் இடைப் போகமும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன.
- உணவு வீண் விரையத்தைத் தவிர்த்துக் கொள்வதற்காகவும் எதிர் காலத்திற்காக அவற்றைச் சேமித்து வைத்துக் கொள்வதற்கும் மக்கள் பழக்கப் பட்டிருந்தார்கள். நெற்குதிர் இதற்குச் சிறந்த ஒரு உதாரணமாகும்.
- கைத்தொழில் துறையில் சிறப்புத்தேர்ச்சி பெற்றிருந்தோரைக் கொண்ட தொழில் நுட்பவியலாளர் குழுக்கள் காணப்பட்டமை.
- இலங்கை ஆரம்ப காலத்தில் இருந்தே இந்தியா, அராபிய, சீனா, பாரசீகம், கிரேக்கம் மற்றும் தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுடன் முன்னேற்றகரமான வர்த்தக தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தது.
- முற்காலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள், பெற்றோரை அனுசரித்தல் போன்ற உயர் குணம்சங்களையும் பழக்க வழக்கங்களையும் தவறாது கைக் கொண்டு அந்நியோன்னியமான உதவி ஒத்தாசையுடன் வாழ்ந்த வர்களாவர்.